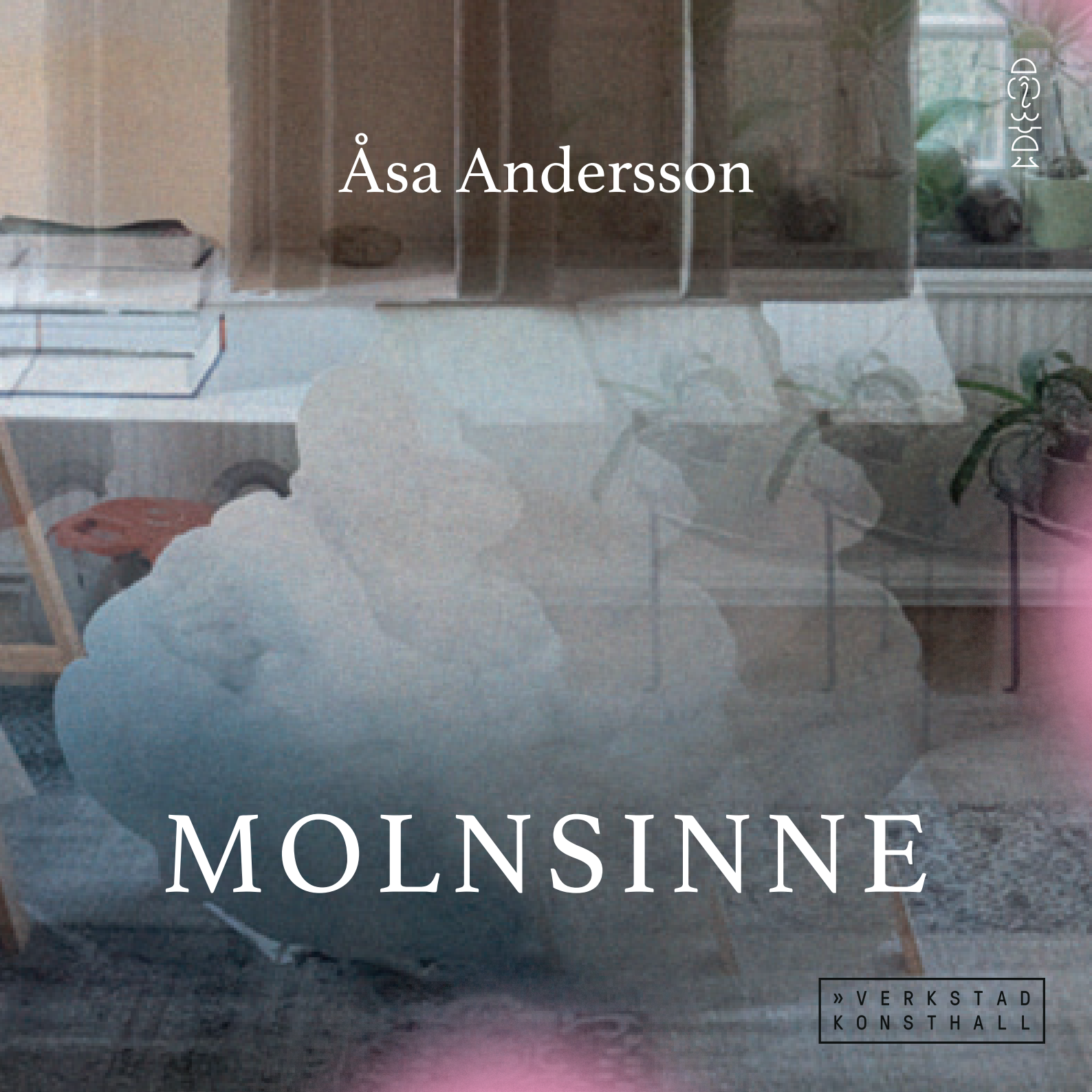

The background is a painting of a room interior. In the foreground, a large, plush blue armchair is positioned. Behind it, a table holds a lamp with a white shade and a small plant. To the left, a stack of books or papers is visible. In the background, a window looks out onto a garden with more plants. The overall style is soft and painterly.

Åsa Andersson

DECD

MOLNSINNE

» VERKSTAD
KONSTHALL

Processanteckningar: *Molnsinne*

9 juli 2021

Molnsinne börjar med att Madelene Gunnarsson, konstnärlig ledare på Verkstad Konsthall i Norrköping, ser ett fotografi på Instagram som visar ”Lyktbrunn”, ett verk jag gjorde till grupputställningen, *Någon annanstans -Materiella tolkningar av Kina slott*, sommaren 2021. Madelene erbjuder mig ett uppdrag: att göra en sorts butiksmöbel som samtidigt kan vara ett konstverk, och att bjuda in andra konstnärer att visa sina verk i denna butiksmöbelkonstobjekt. Jag tycker om sådana öppet poetiska och praktiska gränsland, och tackar genast ja.

*Brukar det inte
talas om molns
flykt? Från
vadå?*

Jag skriver ett inbjudningsbrev:

29 september 2021

Hej,

Jag heter Åsa Andersson och har nyligen fått ett konstnärligt uppdrag av Verkstad konsthall i Norrköping. Jag kontaktar dig för att höra om du vill framställa verk till konsthallens nya butik och den butiksmöbel jag ska bygga? Invigningen sker lördagen den 27 november (dagen före 1:a advent).

Molnsinne (Cloud mind)

Jag kommer att bygga butiksmöbeln under oktober månad med inspiration från moln. Jag kör ofta bil från strax norr om Kalmar till Stockholm och vid de öppna slätterna kring Norrköping brukar himlafenomen visa sig efter E22:ans mer slutna och skogkantade vägsträckor.

I meditation talas det ofta om att låta tankarna komma och gå. Ibland kanske arbete krävs för att frisätta dessa tankar. Jag önskar kunna ha molnsinne, att funderingar och impressioner får röra sig som de vill och poetiskt behöver, och att de ibland tar gestalt och kan plockas likt ett smycke. Rörligheten i moln lockar, de uppstår och upplöses, och liknar ibland något en kort stund. Moln som fenomen kan vara mörka, nästan skitiga, eller ljust skira, pärlande tussar. Det finns också åskmoln och skuggmoln. Moln är immateriella och svårgripbara likt det som kallas för molntjänster.

Våren 2021 gjorde jag en ”Lyktbrunn” för en grupputställning på Kina slott utanför Stockholm. Jag lövsågade i flygplansplywood, målade med akvarell och färgpennor samt inkluderade en glödlampa och träsnittstryck (se bild: http://puderfilosofi.se/?page_id=270). Tanken är att Molnsinne ska byggas på liknande vis fast utvecklas för att kunna husera och lyfta fram andras verk. Möbeln ska vara flyttbar och eventuellt även förslutningsbar. Jag kommer förmodligen bygga den i flera delar med hyllor, pinnar, hängare,

en låda, några lampor mm för att kunna visa olika typer av objekt. Kanske lätta verk i t.ex. papper eller textil eller objekt som är tyngre och kanske gjorda i keramik eller andra material. Detaljerna är ännu oklara men växer fram i relation till dialogen kring objekten, rummets och byggandets villkor. Denna inbjudan går till utvalda konstnärer, konsthantverkare, slöjdare m.fl. som jag vet kan göra tankeväckande poetiska föremål.

Jag inbjuder dig att inspireras av tankar om moln, kanske molnens färg-er, rörelser, densitet. Eller annat som kommer för dig. Ditt objekt behöver inte se ut som ett moln men plocka gärna upp någon eller flera molnaspekter så som du tolkar det. Det kan vara finstämda saker, oväntade saker som överraskar. En bakomliggande fråga från Verkstad konsthall är vad en konsthallsbutik kan vara och betyda? Här finns inget rätt eller fel utan jag och Verkstad konsthall är nyfikna på vad just du kommer bidra med. Detta är en pilotomgång, verkligen den allra första.

Förrummet som ska bli butik angränsar direkt till Verkstad konsthalls gallerirum. Möbeln Molnsinne och alla de verk som står, ligger, hänger från den, blir i sin helhet också en sorts utställning och Showroom och skiftar karaktär beroende på vad som visas och erbjuds.

Verken kommer vara till salu på kommission och Verkstad konsthall betalar frakt samt tar 20% i provision på sålda verk. Det får gärna finnas ett spann på prisklasser för alla former av plånböcker. Försäljning kan inte garanteras men vi hoppas att du vill vara med!

Kan du låta mig veta om du vill delta, senast den 4 oktober? Du behöver kunna leverera ditt verk som eventuellt kan finnas i flera variationer eller i en upplaga senast den 10 november.

Vänlig hälsning,
Åsa

Elizabet Christiansson
*Mörka skymningsmoln.
Dovt blåa med brinnande
kanter.
Skuggor mot himlen.*

Anx Kupiainen
*Jag följer med i
De långsamma skiftningarna
Häpna bilder ler*

Sonja Strömkvist
I sin metamorfos från
knopp till löv, susande i
sommarens trädskronor,
drivs nu dessa höstens
nedfallna löv omkring av
vinden och skrumpnar till
säregna former.

Hlif Thorisdottir
*Sväva på moln eller orosmoln. Lätt
eller tungt.*

Jag är glad att *Molnsinne*-projektet sker just i Norrköping för jag har personliga kopplingar dit. I början av 1990-talet ställde jag ut grafik på Konstforum (Grafikskolan i Stockholm hade en grupputställning där). Min finlandssvenska farmor Verna som bodde i Vilbergen kom och tittade på verken. Jag hade gjort en etsning som jag kallade, “Morgonland”. Motivet bestod av en naken kvinna som flöt under vattenytan som i sömn eller vaka. Längs en silhuett som liknade klippor stod olika djur och balanserade på varandra. Över dem och kvinnan svävade en grovt tecknad ängel som jag försökt skära med kopparstickel men halkat på den glatta plåten. Linjerna var svarta, resten av bilden färgvalsad i tonat rosa och ljusblått likt en gryning. Min farmor sa om bilden att hon tyckte om den men inte ängeln: ”Jag avskyr änglar.” Jag tänker ibland på det hon sa, att min farmor kommit till Norrköping från krigets Finland tillsammans med dottern, att hon tidigare under andra världskriget fått släppa i väg två små pojkar till Kolmården, att hon skilde sig under kriget från min farfar som var krigsinvalid och att det då fortfarande var ovanligt att göra så. Hon kom från det lilla samhället Bobäck utanför Helsingfors. För henne stod änglarna för något dömande.

•

En tanke kommer för mig: *Om inte änglar bor i himmelen, vem bor där då?*

•

När jag var elev på Grafikskolan i Stockholm hade vi en gästföreläsare, konstnären Per Wählström. Han talade om himmelskupan och ordet och hans fascination, ja nästan begär och övertygelse för ljuset och himmelen, fastnade hos mig. Denna himmelsöppning finns också ovanför Norrköping.

Medan jag kör bil på E4:an antecknar jag nästan oläsligt på post-it lappar med passagerarstolens säte som stöd:

*Som om komma upp ur golvet
Gå upp i tak, vara fällbart
Tehus-hörn, fågel, silhuettfjäril
Spjäll
Flervåningskonstruktion, inre, yttre
Ask i ask, moln i moln
Vada i glykolvatten, ljusblå bilmatta (bilens värmepaket brister)
Diskmedelsskum
Nebulosor
KUMO – japanska tecknet för moln
Molnens färger, rörlighet, densitet
Röd ros (farmor var hängiven socialdemokrat i Vilbergen)*

Jag skriver också ned 'kom-ihåg-fotografier' på tema moln:

Ola håller upp ett vitt badlakan som är så slitet att det går att fläckvis se igenom tyget (molnlikt).

Jag gör en japaninspirerad kaka med *Agar agar* som färgas ljusblått. Jag droppar i mjölk för att skapa moln i den blå massan medan den stelnar.

•

På första mötet med Madelene Gunnarsson, Cecilia Castro och Lars Jonsson på Verkstad konsthall, samtalar vi om hur det blir om någon köper ett föremål i butiken, att objekten likt moln skingras, att något tas med någon annanstans.

Att det fortsätter ske förändring, rörelse.

Nping.

Smeknamn för Norrköping när jag sms:ar Ola hur långt jag hunnit köra när jag är på väg till sommarhuset.

Eller Norrping. En stad att passera i bil men också där min familjs hjärta på många vis vilar på både mammas och pappas sida. Morfar Gustav var polis i Kolmården och där bodde också familjerna som tog hand om finska krigsbarn som min pappa Rolf och farbror Ingmar. Mormor Ebba gjorde fina bärkrämer (hallon, jordgubb, krusbär) med mjölk i torpet. Jag minns hennes lite nariga händer i mina eller om det var tvärtom, jag var liten då.

Solljuset föll in på mormors och morfars veranda över Bråviken. Standarden var enkel med torrtoalett och kallt vatten. Jag minns att vi värmden vatten på spisen när mitt hår skulle tvättas. Nu har stationshuset de bodde i brunnit och byggts upp igen.

Britt-Marie Ohlsson

Kristin Larsson

Jag har blåst 6 st organiska lampor inspirerat av hur jag föreställer mig att röken har legat tätt över industri-landskapet i Norrköping under fabrikernas glansdagar. Jag har rullat glasmassan i slipdamm, pulveriserat glas som blir en restprodukt vid slipning och sågning av glaset. Slipdammet lägger sig som en hinna av smutspartiklar på glaset och “förorenar” det klara glaset.

Desireé Urga

Moln är som tankar, flyktiga eller tyngfyllda.

19 augusti

Det är 9 år sedan pappa dog. Jag uppmärksammar dagen med att fotografera hans klykor som är placerade på några tallar och på sommarhusets fasad. Han snidade dem i ene och satte upp dem för att hänga fiskenät från. Kan jag ha några klykor på hyll-möbeln? Klykorna är ju praktiska att hänga saker från. Det är ett sätt att få in en personlig koppling i detaljerna.

•

Jag river målartrasor av urtvättade moln-påslakan från IKEA. Bomullen är så sliten att tyget trasas likt de molninformationer mönstret föreställer.

•

4 september

Jag besöker keramiker Britt-Marie Ohlsson på Ängö i Kalmar. Hon drejar så tunt och fint i stengods att verken har en molnlik lätthet. Jag lånar med mig 3 objekt som start på butiken *Molnsinne*.

•

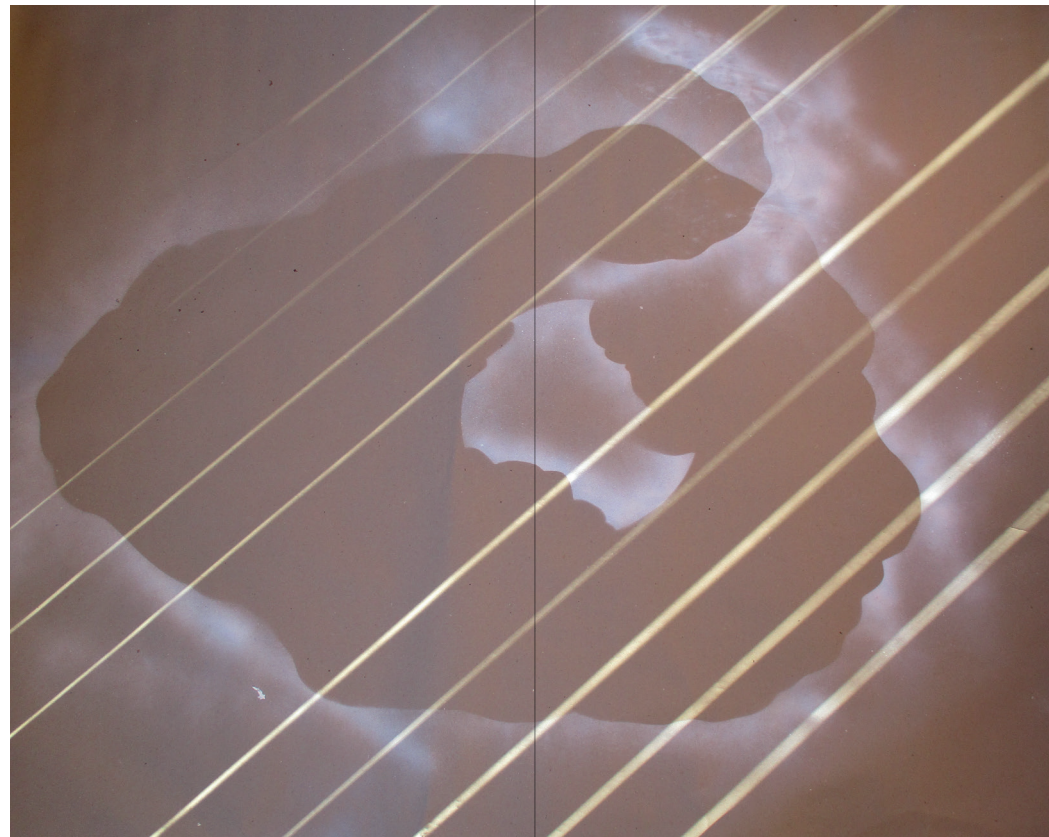
11 september

Jag klipper i målade akvarellark, försöker skapa molninformationer med hyllor och 'tvärande' moln.

•

Jag går en promenad med Ola. Utanför en port på min gata har ett barn ritat vad ser ut som ett avlångt magiskt moln på asfalten.

När jag diskar inser jag det poetiska (eller kanske ironiska) att jag ska använda flygplansplywood för att skapa och konstruera moln, för att vistas mellan moln likt att flyga.

13 september

Jag pratar med Madelene i telefon. Hon uppmuntrar till oväntade saker och att projektet gärna får utmana vad en konsthallsbutik kan vara och betyda. Men att det inte bara måste vara häftigt utan kan också ta upp det vackra, finstämda. Madelene uppmuntrar att ”det ska finnas en risk i det”, i detta butiksexperiment. Jag blir glad över deras inställning, det frigör.

Vi diskuterar ett möjligt namn på butiken. Vi ska fundera på saken, behöver inte bestämma nu.

•

19 september

Jag klipper molnformer med stöd som möjliga prislappar, i det målade akvarellpapperet, målar på silverkanter. Alla molnen blir olika, jag tycker om det. Kanske kan priset skrivas med blyerts. Jag beställer fem olidfärgade silkespapper och vitt presentband. Jag försöker ta miljöhänsyn med biologiskt nedbrytbara presentband och silkespapper tillverkat utan klor. Silkespapperna är 17 gr utom det ljuslila som bara finns i 14 gr.

•

Jag testar min gamla diaprojektor och blir helt tagen över hur vackert ljusprojektioner är. Skir som moln, skyar.

26 september

Jag fotar av färgkartor. NCS-kulörer. Nya rosa planer. Till väggarna.

•

7 oktober

En betonglagning på skolan i närheten där jag bor ser ut som moln.
Kanske snö, regn.

•

11 oktober

Undrar hur jag ska börja konkretisera molnen, möblerna?

Kan jag göra 15.5 cm fyrkanter med 1 cm rutmönster, skissa genom dem, och använda samma kvadratiska format som plywoodskivorna i björk har, 155 x 155 cm? Och sedan skala upp på större rutmönster, där 1 cm blir 1 decimeter?

Teckna på frihand?

Elisabeth Ottebring
Sjöns vatten speglar molnen
så tydligt att perspektivet
kan ändras utan distorsion.
Vad är verkligheten, sinne
eller idévärlden? Naturens
oändliga livscykel ger tröst
när döden kommer närmare.
Pandemin har gett rum för
tankar om livskvalitet och
sammanhang, vi är alla en
ändlig liten del i en större
helhet.

Åsa Elmstam
Orosmoln, orostid, oroväckande

Ulla Fredriksson
- *Moln, ett himmelskt element
som bildligt bär betydelser av
olika sinnestillstånd* -

Eva Skärlund

*Se de mäktiga moln, vilkas fjärran höga toppar
stolta, skimrande resa sig, vita som vit snö!
Lugna glida de fram för att slutligen lugnt dö
sakta lösande sig i en skur av svala droppar.*

(Första versen av Karin Boyes dikt ”Moln”)

Sarah Wallgren, Sarita

Om man utsätter en träskiva av björk för kontrollerad vatten- och värmeexponering (110°C) uppstår ett intressant fenomen: innerbarken (floem) skiljs från stammens trä (xylem). Efter några konstnärliga ingrepp och enkel ytbehandling har av en fälld björk minimalistiska skulpturer skapats, som liksom moln formats av naturen men till skillnad från dem inte flyger över himlen utan balanserar på jorden.

Moln ser ut som stora segel som drivs av vinden över himlen, men de är väl egentligen vatten? Ibland ser de hur som helst tunga ut och framstår som lättare efter att ha släppt lös regn-ovädret. I dessa verk ställs mönster ut, som molnens regn dragit fram i nedfallna, förmultnande löv på marken, och som björkens näver skapat, för att skydda sig från samma vatten.

15 oktober

Brevbäraren överlämnar ett platt paket med en begagnad *Hisago-dana* som används i den japanska teceremonikonsten. Hyllan kan användas flexibelt för olika te-koreografier. På den lilla pinnen kan bambuskopan (*hishaku*) eller sidenpåsen för det tjocka teets behållare (*shifuku*, *chaire*) eller en fjäder till kol-procedurer hänga. Bottenplattan är lös och om den tas bort eller stannar kvar, styr det koreografin och vilka föremål som används.

Jag blir kär i denna hylla. Jag får en känsla av att den försöker ’säga’ något vad gäller projektet *Molnsinne*.

I Japan anser en del att månen är vackrare när moln delvis skymmer, skuggar.

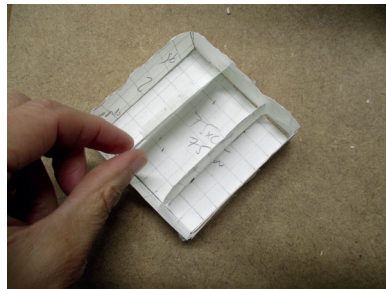

16-17 oktober

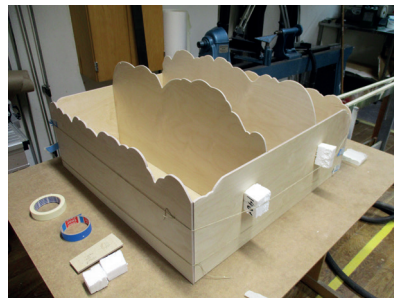
Jag börjar såga, bygga med hjälp av Olas kloka och erfarna råd, i träverkstaden på Kungl. Konsthögskolan. Jag använder sticksåg, dekupörsåg och sänksåg. Sticksågen kör som den vill ibland, jag håller den likt en *cowboy* några gånger. Jag ber Ola gå igenom ”the do not” när vi åker hem.

Att såga med frigolit som stöd under plywoodskivan är underbart. Frigoliten flyger omkring som små moln när jag råkar såga i den.

Ola ser min pappersmodell av skåpmodulen stå på fel kant och han associerar formerna till molnkulisserna på Drottningholmsteatern som är från 1700-talet. Jag bestämmer att vända på skåpet som är kvadratisk och fungerar åt båda håll.

Jag drömmer mer när jag börjat såga.

27 oktober

Jag duschar kl. 07.30. Glaset i badrumsfönstret är gjutet i ett reliefmönster och just då, i rosa och ljusblå soluppgång bakom grannfastigheten, liknar de små glaskratrarna moln. Ola som jobbar med fönster berättar att mönstret kallas för ”potatis”.

•

Jag ber deltagarna i den första upplagan av *Molnsinne* att skriva 1-3 rader på tema moln, samt senare skicka en processbild. Det är frivilligt.

•

1 november

Akvarellfärgen *Chinese White* i tub har sålt slut i konstnärsmaterial-butikerna i Stockholm. Jag skannar nätet och hittar till slut på två olika ställen. Små tuber med 5 ml, hur förslår de mot himmelens moln? Jag hittar en tub linoleumtryck-färg i min låda och den räcker längre.

•

När jag kör in till Skeppsholmen för att fortsätta såga, finns ett betongstänk-moln på väggen i Söderledstunneln. Ett regnmoln. Jag vill fotografera men det är för farligt att stanna.

•

4 november

Ola och jag limmar ihop olika plywood-delar i mitt vardagsrum. Det är tidskrävande. Jag är glad att det är just molnformer. De är förlåtande.

6 november

Jag målar de olika plywoodytorna, snart har jag delar som bearbetas i matrummet, vardagsrummet, och balkongen för sprejning. Bambubusken i utomhuskrukan som fått komma in på höstnader vid balkongdörren riskerar att få bladen färgade med rosa, vitt och ljusblått när jag sveper förbi med de molnformade skivorna. Jag använder tunn plywood, 3 mm, 4 mm, 5 mm.

•

7 november

Jag fortsätter att måla krysshyllan, konsolen, golvplattformen. Förstärker genom att limma på frästa lister som stöd här och var. En bit organza-tyg hänger sig fast efter min tröja när jag går genom lägenheten. Tyget skiftar i stålblått och koppar, som en solstråle genom ett regnmoln.

•

9 november

Jag kommer hem i mörkret efter lönejobbet. Framför ytterdörren har Ola lämnat trälister, snabbtvingar, nya slippapper med en glad handritad kanin på.

•

13 november

Jag kör hälften av mina färdiga moln-konstruktioner samt fem deltagares verk till Verkstad konsthall. Det är lördag och grått och Volvon saknar värme men är fullastad med spännande objekt. Jag transporterar våra olika moln (de får skjuts!) under riktiga moln.

Den möbel jag informellt kallar för 'krysshyllan' har färdats från Finland i plywoodens starttillstånd, till träverkstaden på Skeppsholmen, till mitt vardagsrum i Hökarängen, och nu står den i Norrköping med tygband knutet runt om och konstböcker som tyngd, för att latexfogklickarna ska torka i rätt läge. I det förrum som snart ska bli Verkstad konsthalls butik *Molnsinne* har Madelene börjat måla väggarna ljust rosa med grå lister. Det blir fint och välkomnande. En vit pelare sparas. Tillsammans diskuterar vi gardintyg och den nya mattans färg.

•

18 november

På söndag ska jag köra resten av mina konstruktioner till Verkstad konsthall: skåpet med de tre molnskivorna, hyllplanen och en eneklyka, bordet att slå in paket på, en small hög kuliss som kanske får en hylla, en plåt som kan ta objekt med magneter. Jag fotograferar skåpet för att mejla bilden till Josefin och Elin som formger häftet. Skivorna är ännu olimmade och balanseras med tunga böcker och burkar med borrar i. Det är svagt morgonljus, men så stiger solen och tänder en av molnskivorna.

Anders Gudmundsson

Molnstudierna är målade under en specifik tid och plats “en pleinair” i en egenkonstruerad “pochade” – ett målarskrin som ska motsvara den utrustning som var tillgänglig för de tidiga friluftsmålare (*Christoffer Wilhelm Eckersberg, Christen Købke, Johan Christian Dahl, Gustaf Söderberg, Jean-Baptiste-Camille Corot, John Constable*) som långt före impressionisterna letade sig ut i naturen för att söka en empiriskt grundad estetik.

Just en del av den romantiska perioden drabbades av en liten klimatkatastrof när Mount Tambora i Indonesien fick ett enormt utbrott 1815. Aska förmörkade större delen av jordens atmosfär och tvingade ned medeltemperaturen någon grad med olika följder: missväxt och epidemier – men också spektakulära grynings- och skymningshimlar som vi till idag uppfattat som en konstruktion av det romantiska sinnet, men som kanske var en direkt miljöpåverkan.

Målningarna är inte bara ett materialexperiment utan försöker även dokumentera dagens miljösituation sedd genom en besläktad tidsålders glasögon.

Miro Burman

Jag stirrar upp mot himlen och undrar,

*är det samma måne
som lyste över berget Mikasa
vid Kasuga för alla dessa år
sedan?*

/ Abe no Nakamaro
(översättning av
Miro Burman)

Stora tack går till Madelene Gunnarsson och Verkstad konsthall för inbjudan, alla konstnärliga utövare som gjort verk kring moln som tematik, vännen och rådgivaren Ola Pettersson, adjunkt Annette Felleson som gett tillgång till träverkstaden på Kungl. Konsthögskolan, de inkännande grafiska formgivarna Josefin Carlén och Elin Nilsson som formgett häftet, samt Kulturrådet och Norrköpings kommun som gjort *Molnsinne*-projektet möjligt.

Ett tack går även till författaren Edith Holstrup och boken, *Lövsågning* (1976) som bidrog till att jag började såga våren 2021.

•

Verkstad konsthall är en plattform för samtidskonsten mitt i Norrköping. Sedan 2009 har vi engagerat ett stort antal svenska och internationella konstnärer i utställningar, workshops, publikationer, samtal och andra evenemang. Verkstad konsthall är ett ideellt initiativ sprunget ur en helhjärtad tro på konstens kraft i samhället, där den speglar vår samtid och besitter en förmåga att omformulera den. Vi är en obunden aktör där konstnärliga experiment och nytänkande står i centrum. Konsthallen drivs av föreningen Verkstad: rum för konst. Verksamheten genomförs med stöd av Kulturrådet och Norrköpings kommun.

Molnsinne

Koncept och konstruktion, bild och text: Åsa Andersson, Puderfilosofi

Grafisk form: Josefin Carlén och Elin Nilsson

Tryck av TMG, Stockholm. Upplaga 200 exemplar. ISBN: 978-91-639-8909-4

Deltagare i första versionen av *Molnsinne* den 27 november 2021:

Åsa Andersson

Miro Burman

Elizabeth Christiansson

Åsa Elmstam

Ulla Fredriksson

Anders Gudmundsson

Anx Kupiainen

Kristin Larsson

Britt-Marie Ohlsson

Elisabeth Ottebring

Eva Skärlund

Sonja Strömkvist

Hlif Thorisdottir

Desireé Urga

Sarah Wallgren, Sarita